

NØVN

Annufía farin

Fríggjakvøldið 8/11-2013 andaðist Anna Sofia Sigurðsson, f. Gásadal, 87 ára gomul eftir stutta sjúkralegu.

Hon var ættað úr Gásadali, hagar mamman við húsum flutti av Víkum á Vágoynni.

Lítill og eingin jørð var í húsinum og nógv børn. Annufía var ikki hálvvaksin, tá hon fór út at tæna. Har hevði hon tað ikki gott, longdist illa og rímdi loksins av neyð aftur til Gásadals.

Seinri fór hon so til Klaksvíkar á sjúkrahúsið at arbeiða og síðani sum arbeiðsgenta í ymisk valahús, sum hon ivaleyst lærði væl av og treivst væl í, harav hon varandi sýndi tokka til tey fólkiní og teirra.

Hon giftist Haldor Sigurðsson, stýrimanni og seinri skipara. Tey finga saman eitt hugnaligt heim norðarlag á Gørðum í Klaksvík og saman triggjar dótur, sum eru komnar væl undan.

Haldor sigldi sum yvirmaður, meðan Annufía passaði døturnar og heimafrontin av einslistum, og onkuntíð arbeiðdi hon ískoytis í fiski. Tey seinastu mongu árin, áðrenn hon var

pensionerað, arbeiðdi hon á hvíldarheiminum Naina í Havn, har henni dámdi avbera væl at vera.

Annufía hevur alt sítt lív verið sera verkliga virkin, ein brandur og eitt ordans fólk og í sínum verimáta vinnandi í vinarsambondum víða hvar.

Frá tí at eg fekk eygu vóru hon og hennara gerandisgestir okkara á Biskupstøð. Tað var kanska bara okkurt við vágafólki har í bygdini, men hevur hesin kennskapur hildið sær til denna dag. Vit vitjaðu hvønn annan, snakkaðu um felags forløg og tað uttan nærri skyldskap.

Tá eg las niðri og búði í studentabýli, læntu Annufía og døturnar um sumrarnar mitt kamar at húsast í, meðan Haldor sigldi millu danskar havnir. Afturfyri fraktaði Haldor meg og mitt habengutt til og frá landana millum ókeypis. Tað var ein fin kontrakt. Eg spardi ferðaseðlar, meðan Annufía, sær vænt, tiltrongt mugaði út á mínum kamari uframt víða hvar í studentabýlinum, meðan meðstudentar og pedellur tignarliga titteluer-

aðu hana sum frú Sigurðsson.

Síðani Annufía kom til Havnar at bógva og arbeiða hava vit mangan hildið jól og nýar saman, ringt saman og vitjað hvønn annan í ósvikaligum hugnaði.

Samskiftið við Annufiu var altíð hugfarsligt. Hon visti nógv at siga frá um familju í søguligum høpi og dugdi frágera væl at luta gaman og álvara hvørt til sínar náðir. Væl kundi hon vera avgjörd og bersøgin,

men tú visti altíð, hvar tú hevði hana. Hon var sonn, útvend og fyrikomandi, tiskil sosial og kundi vera saman við øllum fólki óansæð trúgv og politiska áskoðan.

Fastur siður var leingi hjá okkkum at fara til taffils hjá Annufiu ólavssøkukvøld, og har manglaði so sanniliga einki.

Annufía hevur, púra klár í erva, fortalt um sítt lív, skiftandi forløg og sýnt okkum og okkara børnum stórt uppmærksemi, eins og hon hevur

minst hvønn føðingardag.

Børn okkara hava forgudað hana. Hon spurdi javnan til tey, eins og hon var sera tíðindafró og fegin um egin børn og ommubørnini.

Annufía var alt sítt lív eitt arbeiðsgrev og hartil gávumild. Plagi sjálvur stundum at egna hana við nøkrum fiskum, sum hon við fragd og hegni tilvirkaði og gjarna gav øðrum burturav, og tá eg nú í heyst beyð henni, 87 ára gamlari, ein sveita, vildi hon hava allar triggjar, sum hon arbeiðsvon í eini handavending hagreiddi og lovaði okkum eitt indur burturav. Hon var heilt einastandandi ófør og læt eisini fegin burturav til onnur, sum eyðvitað so ella so egndu henni afturímóti. Soleiðis eigur gott vinarlag og grannalag at vera.

Hon megnaði til tað seinasta at húsast einsamøll uttan heimahjálp, tó við góðari hjálp frá Eyð og góðum grannum.

Tá um meðmenniskju ræður, rennur ofta ein heildarmynd ella yvirskrift fram fyri ein.

Viðvíkjandi Annufiu

Sigurðsson er okkum eingin ivi: "TRÚSKAPUR".

Trúgv sum trøllið hevur hon allar sínar dagar verið í okkara føri eins og í grannaskapunum, bæði í Klaksvík og nú seinri í Havnini.

Sum persónur heilstoypt, støðuføst og trúgv, og nú hon forrestin andaðist mitt undir samfelagsmøtunum, hevði hon annars sær vant eyðvitað riggað seg til okkurt av møtunum, eisini í ljósinum av, at tey í forum har vesturi í Gásadali sum familja vóru millum tey allarfyrru "brøður og systrar" har á staðnum eins og í landinum sum heild.

Vit, Karin, eg og okkara fara sáran at sakna Annufiu, hóast hon í ætt ikki var okkara allarnærmasta, tó hon í huga og verki kendist okkum av allarnærmastu og kærastu næstringum á staðnum og í sínum verimáta altíð kendist hjá- og nærverandi okkum.

Góða Annufía, vit drípa høgur og saman við tínum nærmastu sakna vit teg.

Hvíl í friði, góða Annufía.

**Eyðun & Karin
á Ternuryggi**

fyrst og fremst

www.in.fo